

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 15 0 К 004096 19 Кж 2
Бања Лука, 23.3.2021. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених С.И. и П.П., због кривичног дјела разбојништва из члана 227 став 2, у вези са чланом 37 и 56 Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца у Требињу и бранилаца оптужених изјављеној на пресуду Окружног суда у Требињу број 15 0 К 004096 19 К од 26.06.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 23.3.2021. године у присуству републичког јавног тужиоца Светлане Брковић и браниоца оптуженог П.П., адвоката Ј.М., донио је

ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване, жалбе окружног јавног тужиоца у Требињу и бранилаца оптужених С.И. и П.П. и потврђује пресуда Окружног суда у Требињу број 15 0 К 004096 19 К од 26.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Требињу број 15 0 К 004096 19 К од 26.06.2019. године оглашени су кривим оптужени С.И. и П.П., због кривичног дјела разбојништва из члана 227 став 2, у вези са чланом 37 и 56 Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђени на казне затвора у трајању од по 3 (три) године у које им је урачунато вријеме проведено у притвору и ослобођени плаћања трошкова кривичног поступка који су пали на терет буџетских средстава, а оштећени су са имовинскоправним захтјевом упућени на парницу.

Против ове пресуде благовремено су изјавили жалбе окружни јавни тужилац у Требињу и браниоци оптужених.

Окружни јавни тужилац пресуду побија због одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са приједлогом да се жалба уважи, оптуженим изрекну казне затвора у дужем трајању и да се обавежу на плаћање трошкова кривичног поступка.

Бранилац оптуженог С.И., адвокат Ј.Ч. из Т., пресуду побија због због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са

приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе или пресуда укине и предмет врати на поновно суђење.

Бранилац оптуженог П.П., адвокат Ј.М. из Т., пресуду побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се првостепена пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе или укине и врати на поновно суђење. У одговору на жалбу тужиоца предложио је да се та жалба одбије као неоснована.

На сједници другостепеног вијећа, која је сходно одредби члана 318 став 4 Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС) одржана у одсуству уредно обавијештених оптужених и браниоца оптуженог С.И., републички јавни тужилац и присутни бранилац су остали код жалби и одговора на жалбу.

Пошто је испитао побијану пресуду у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Пажљивом анализом побијане пресуде у правцу жалбених навода нису нађене битне повреде одредаба кривичног поступка на које се жалбама указује.

Обије жалбе наводе да нису били испуњени услови за читање исказа оштећених на главном претресу јер суд није предузео све мјере за обезбјеђење њиховог присуства, па се и не може сматрати да су они недоступни. Ове тврдње жалби су без основа јер према стању списка произилази да ови свједоци нису пронађени на територији БиХ, а да се ради о мигрантима за које се не може утврдити гдје се сада налазе. Околност да су они приликом саслушања навели адресу у Ф. гдје желе отпутовати не значи да се они тамо налазе и да би суд требао да их на тој адреси позива. Осим тога одбрани је пружена могућност да ове свједоке приликом обезбјеђења доказа испита и тиме јој је дато право на одбрану у пуном обиму. Сходно томе испуњени су сви услови из члана 288 став 3 ЗКП РС за читање њихових исказа.

Што се тиче записника о препознавању на основу фотографија, а затим непосредног препознавања оптужених, коме жалба браниоца оптуженог П. приговара тврдећи да овакво поступање није законито, препознавање је извршено у складу са одредбом члана 150 ЗКП РС. Ова одредба не искључује заједно препознавање на основу фотографија и непосредним показивањем физичких лица у различитим стадијумима кривичног поступка или истом стадијуму али временски одвојеном због предузимања одређених процесних радњи. Тако је препознавање на основу фотографија неопходно ради откривања учинилаца кривичних дјела док се још не може вршити њихово директно препознавање због недоступности. Када се обезбиједи присуство лица која треба препознати не постоји сметња да се исказ свједока провјери и непосредним физичким препознавањем, што даје и већу сигурност да ли свједок та лица познаје. Што се тиче навода жалбе браниоца оптуженог И. да је пропуштено препознавање оштећених од стране свједока М., Е. и К., ови наводи су без основа јер се није појавила потреба за провјером исказа ових свједока путем препознавања о ономе што су исказали о конкретној кривичној ствари.

Жалбе оспоравају законитост усмене наредбе за претресање због тога што ту наредбу издату од стране судије није потписало овлашћено службено лице које је њено издавање тражило од судије и саставило писмену наредбу, већ њен шеф. Овај приговор није основан јер је у конкретном случају поуздано утврђено да је писмена наредба састављена од лица које је захтијевало њено издавање од судије, а њен садржај се не доводи у сумњу, тако да је околност потписа њеног шефа без утицаја на њену ваљаност. Овдје се ради само о биљежењу садржине наредбе коју телефоном даје судија за претходно саслушање и који тај разговор преноси у писмену форму састављањем наредбе. Дакле, наредба је изворно писмени акт судије, забиљежен у његовим списима, сходно одредби члана 120 став 2 ЗКП РС, са којом сачињена наредба од стране овлашћеног службеног лица мора бити идентична у битним стварима без обзира ко тај препис дат телефоном потписује.

Претрес и одузимање предмета извршени су у складу са одредбом члана 129 став 8 ЗКП РС јер је сасвим одређено наведено о којим се предметима ради што омогућава њихову потпуну идентификацију и разликовање од других сличних предмета, па остаје нејасно на каквом посебном опису инсистира жалба браноца оптуженог И.

Према томе овај суд налази да није почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311 став 1 тачке з) и к) и став 2 ЗКП РС.

Што се тиче чињеничне основе побијане пресуде, коју жалбе такође побијају, све одлучне чињенице су правилно и потпуно утврђене. Ово се односи на идентитет оштећених, употребљена средства принуде, динамику одвијања самог догађаја, количину одузетог новца и нанесене повреде. За квалитетну чињеничну подлогу поуздану основу пружају искази саслушаних свједока, записници о увиђају и претресу, налаз вјештака и сви остали докази које је суд цијенио како то закон налаже. О свему томе првостепена пресуда је дала детаљно, разумљиво и увјерљиво образложење, које у свему прихвата и овај суд па на њега упућује жалиоце.

Пошто није починио битну повреду одредаба кривичног поступка, а све одлучне чињенице је правилно и потпуно утврдио првостепени суд је правилно радње оптужених правно оцијенио као кривично дјело разбојништва из члана 227 став 2, у вези са чланом 37 и 56 КЗ РС и за то дјело их огласио кривим.

Оглашавајући их кривим правилно је утврдио све олакшавајуће и отежавајуће околности, које су оствариле одговарајући утицај у врсти и висини изречених казни, којима ће се и по оцјени овог суда постићи законом прописана сврха кажњавања. Зато залагања жалбе тужиоца за строжим кажњавањем и жалби бранилаца за блажим кажњавањем остају без основа.

Што се тиче жалбе тужиоца у односу на одлуку о трошковима кривичног поступка она није основана јер остаје само на степену незадовољства одлуком да се оптужени ослободе трошкова, а да не указује на пропусте суда у оцјени доказа на којима је таква одлука заснована који би довели до другачије одлуке.

С обзиром на наведено ваљало је на основу члана 327 ЗКП РС жалбе одбити као неосноване и одлучити као у изреци.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић